

ȘCOALA DE VARĂ DE PSIHANALIZĂ, A 16-A EDIȚIE

Tema: CORP ȘI FANTASMĂ

Perioada: 25-28 august 2022

Locul desfășurării: Universitatea Titu Maiorescu

Lectori: Irina Adomnicăi, Bogdan Sebastian Cuc, Georgiana Dobrescu, Claudiu Ganciu, Daniela Irimia, Daniela Luca, Anatol Reghintovschi, Gabriela Romanet

Invitați: Monica Jitariuc, Virginia Negru, Irina Margareta Nistor, Poetrip

Argument: După cei doi ani de pandemie, în care corpul a fost în prim planul atenției, preocupărilor, fantasmelor de salvare și de moarte, dar și ținta lor, în care restricțiile de apropiere au redimensionat arhitectura relațională, în care corpul a fost marele protejat, dar și marele absent din întâlnirile terapeutice și psihanalitice, **Școala de Vară a Societății Române de Psihanaliză, ediția a XVI - a** a propus să reflectăm asupra fantasmei și corpului și modurilor în care se modelează reciproc.

Grija reală și supradimensionată, anularea granițelor între posibil și imposibil, între real și fantasmă și configurarea lumii periculoase din afara spațiului personal au amprentat proprioceptivitatea corpului. Când vorbim despre corp, vorbim și despre fantasmă, adică despre reprezentarea psihică a biologiei unei persoane. Corpul cere fantasma pentru a se configura în corporalitate, pentru a da expresie și mobilitate emoțiilor, pentru a se mobiliza într-o legătură și relație, pentru a-și trăi identitatea.

Fantasma este un cuvânt la îndemână, folosit în limbajul cotidian ca sinonim pentru ireal, imaginar, liric, evocând opoziția dintre imaginație și realitatea percepției sau semnificând o ciudățenie, un capriciu sau lipsă de seriozitate. În psihanaliză, conceptul este și mai vast. Cel mai adesea desemnează activitatea creatoare și produsele ei, făcând trimitere la imaginație, la lumea imaginară, la o narațiune internă, subiectivă, de construcție suprarealistă, la "realitatea psihică". Găsim fantasma în nucleul visului, în spatele visului, în repetările și rearanjările scenelor, în structurile psihopatologice, iar una dintre misiunile psihanalistului este să degajeze fantasma subiacentă visului, subscrisă simptomului, tradusă în acte și fapte, înscrisă în conduitele repetitive. Când vorbim despre fantasmă, vorbim despre scriere și citire creative.

Fantasmă, fantezie, reverie, elaborare secundară, creativitatea, gândirea însăși sau toate laolaltă? De la aspectele psihopatologice care rigidizează ființa și corpul la aspectele sublime care înalță ființa și vitalizează corpul, fantasma se mișcă precum plasma în toate detaliile corpului în care avem spirit, psihic, creație.

Coordonator: Gabriela Romanet

